

Курс водіння бойових машин Збройних Сил України

Курс водіння бойових машин Сухопутних військ Збройних Сил України призначений для навчання і вдосконалення навичок особового складу з водіння бойових машин (танків, БМП, МТ-ЛБ і БМД), самохідної і зенітної артилерії, гусеничних та колісних бронетранспортерів (БТР, БРДМ) та інших спеціальних машин на їх базі.

Відпрацювання Курсу водіння передбачає вивчення основ руху, правил водіння, тренування та виконання вправ на тренажерах, водіння бойових машин. Навчання водінню спрямоване на формування у військовослужбовців впевнених навичок у керуванні бойових машин з подоланням природних та штучних перешкод в різних умовах тактичної обстановки, дотримання експлуатаційних характеристик у ході переміщення, вироблення у тих, хто навчається високих морально-бойових якостей відповідальності за їх збереження і постійну бойову готовність.

Головне завдання навчання водінню полягає в тому, щоб навчити підрозділи, екіпажі, механіків-водіїв (водіїв) повністю використовувати високі бойові та технічні можливості машин під час вирішення завдань у сучасному бою.

КУРС ВОДІННЯ БОЙОВИХ МАШИН ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ (КВБМ-08)

Видавничий дім
«С К І Ф»
Київ – 2023

УДК 358.119.1

К 93

Курс водіння бойових машин Збройних Сил України (КВБМ - 08). —
К 93 Київ: Вид. дім «СКІФ», 2023. — 130 с.

ISBN 978-611-01-2843-8

Курс водіння бойових машин Сухопутних військ Збройних Сил України призначений для навчання і вдосконалення навичок особового складу з водіння бойових машин (танків, БМП, МТ-ЛБ і БМД), самохідної і зенітної артилерії, гусеничних та колісних бронетранспортерів (БТР, БРДМ) та інших спеціальних машин на їх базі.**

Відпрацювання Курсу водіння передбачає вивчення основ руху, правил водіння, тренування та виконання вправ на тренажерах, водіння бойових машин. Навчання водінню спрямоване на формування у військовослужбовців впевнених навичків у керуванні бойових машин з подоланням природних та штучних перешкод в різних умовах тактичної обстановки, дотримання експлуатаційних характеристик у ході переміщення, вироблення у тих, хто навчається високих морально-бойових якостей відповідальності за їх збереження і постійну бойову готовність.

Головне завдання навчання водінню полягає в тому, щоб навчити підрозділи, екіпажі, механіків-водіїв (водіїв) повністю використовувати високі бойові та технічні можливості машин під час вирішення завдань у сучасному бою.

УДК 358.119.1

ISBN 978-611-01-2843-8

Розділ перший

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Загальні положення

1.1 Курс водіння бойових машин Сухопутних військ Збройних Сил України призначений для навчання і вдосконалення навичок особового складу з водіння бойових машин (танків, БМП, МТ-ЛБ і БМД), самохідної і зенітної артилерії, гусеничних та колісних бронетранспортерів (БТР, БРДМ) та інших спеціальних машин на їх базі.**

1.2 Відпрацювання Курсу водіння передбачає вивчення основ руху, правил водіння, тренування та виконання вправ на тренажерах, водіння бойових машин. Навчання водінню спрямоване на формування у військовослужбовців впевнених навичків у керуванні бойових машин з подоланням природних та штучних перешкод в різних умовах тактичної обстановки, дотримання експлуатаційних характеристик у ході переміщення, вироблення у тих, хто навчається високих морально-бойових якостей відповідальності за їх збереження і постійну бойову готовність.

Головне завдання навчання водінню полягає в тому, щоб навчити підрозділи, екіпажі, механіків-водіїв (водіїв) повністю використовувати високі бойові та технічні можливості машин під час вирішення завдань у сучасному бою.

Призначення і порядок відпрацювання вправ з водіння

1.3 Курс водіння включає вправи:

для навчальних механізованих, танкових, артилерійських, зенітних ракетних (зенітних артилерійських), аеромобільних військових частин та навчальних закладів;

для механізованих, танкових, артилерійських, аеромобільних і зенітних військових частин, Військово-Морських Сил Збройних Сил України на гусеничній техніці;

для військових частин і підрозділів на колісних бронетранспортерах.

У навчальних військових частинах та підрозділах на колісних бронетранспортерах у період підготовки (допідготовки) водіїв, а також у вищих військових навчальних закладах відпрацьовуються підготовчі та навчальні вправи, які необхідні для прищеплення навичок умілого водіння машин (додаток 10).

У військових частинах продовжується вдосконалення навичок водіння під час виконання навчальних вправ, стрільб, тактичних навчаннях (заняттях), та в ході інших виходів машин.

1.4 Підготовчі вправи призначені для прищеплення навичок і вдосконалення техніки управління керування машиною, що забезпечує вміле водіння машини під час подолання обмежених проходів, природних та штучних перешкод. Вони повинні відпрацьовуватися у послідовності, викладеній в Курсі водіння.

1.5 Навчальні вправи призначені для навчання техніці водіння в колоні, подолання водних перешкод, а для колісних бронетранспортерів, крім того, для водіння по шляхах і в населених пунктах.

****** У подальшому всі вони називаються машинами. Типи і марки машин вказуються в тих випадках, коли положення Курсу водіння відноситься тільки до них.

1.6 Навчальна вправа №1 призначена для вдосконалення рівня індивідуальної підготовки з водіння, визначення ступеня навченості, а також проведення іспитів на присвоєння, підтвердження та підвищення класної кваліфікації механіка-водія.

Випробування на присвоєння (підтвердження) класної кваліфікації механіка-водія 3, 2 та 1-го класу проводяться за навчальною вправою №1 вдень, а майстра – вночі, відповідно до діючих положень про порядок присвоєння класної кваліфікації військовослужбовцям.

1.7 Навчальні вправи № 2, 3 призначені для бойового злагодження підрозділів (взводу, роти, батальйону)* під час

водіння машин, прищеплення навичок умілого поєднання вогню і маневру відповідно до тактичної обстановки, а також підтримання і вдосконалення навичок подолання природних і штучних перешкод.

1.8 Навчальні вправи № 1 повинні мати два варіанти маршрутів з перешкодами. На занятті підрозділ виконує вправу за одним з варіантів з таким розрахунком, щоб за період навчання ті, хто навчається, мали практику водіння машини за обома варіантами. На перевірках (контрольних заняттях) вправа виконується за варіантом, який визначить той, хто перевіряє (керівник заняття).

1.9 Під час відпрацювання вправ з водіння виконуються передбачені умовами вправи нормативи або навчальні питання з виставленням оцінок, які входять у загальну оцінку за виконання вправи. Нормативи (навчальні питання) виконуються як у ході виконання вправи, так і на окремих навчальних місцях, відповідно до додатка 2.

1.10 Курсанти – механіки-водії навчальних військових частин повинні: вивчити основи руху і правила водіння; засвоїти прийоми управління машиною та відпрацювати навички щодо подолання штучних та природних перешкод, водіння машин вдень та вночі (взимку та літом); отримати навички для дій у похідних, передбойових та бойових порядках підрозділу та під час здійснення маршу. У кінці навчання здати випробування на присвоєння кваліфікації механіка-водія 3- го класу.

1.11 Класна кваліфікація механіків-водіїв підвищується згідно з діючим Положенням про порядок присвоєння класної кваліфікації військовослужбовцям під час виконання навчальної вправи №1.

1.12 Підготовка (допідготовка) водіїв, призначених на колісні бронетранспортери, проводиться під час зборів у масштабі військової частини, у ході яких вони отримують навички з водіння під час виконання вправ Курсу водіння згідно з програмою зборів.

Підготовка завершується проведенням маршу на велику відстань в тактичній обстановці. Навички водіння водіїв бронетранспортерів вдосконалюються під час виконання навчальних вправ.

1.13 Під час підготовки в навчальних військових частинах командирів танків (САУ, ЗСУ, БМ СПУ), навідників-операторів (БМП, БМД), як дублерів механіків-водіїв, з ними вивчаються правила та відпрацьовується водіння машин у обсязі трьох підготовчих вправ. У військових частинах завершується відпрацювання питань, передбачених для отримання кваліфікації механіка-водія 3-го класу, і після успішного складання випробувань на присвоєння класної кваліфікації їм присвоюється ця кваліфікація.

* Тут і далі все, що вказано для роти і батальйону, відноситься до батареї (дивізіону).

У подальшому вони вдосконалюють свої знання і навички водіння машин на заняттях під час виконання навчальної вправи № 1.

1.14 З курсантами військових навчальних закладів вивчають основи руху і правила водіння, у повному обсязі Курсу водіння опановується практичне водіння машин; прищеплюються навички щодо організації і методики проведення занять з водіння, у тому числі і з використанням тренажерів.

Після складання випробувань їм присвоюється кваліфікація механіка-водія 3-го класу.

1.15 З офіцерами проводяться заняття з метою вдосконалення знань і навичок водіння в обсязі, що необхідний для вмілого навчання підлеглих і підвищення своєї класної кваліфікації під час виконання навчальної вправи №1.

З командирами взводів, рот, батальйонів, крім цього, відпрацьовуються питання управління підрозділами під час руху в похідних і передбойових та бойових порядках в різних умовах обстановки, на місцевості, що характерна для ТВД.

1.16 З усім особовим складом вивчаються особливості і правила перевезення машин залізницею, на великовантажному автомобільному напівпричепі, водяному та повітряному транспорті,

здійснюється практичне водіння з навісним і вмонтованим обладнанням, буксировка та самовитягання машин.

Організація навчання

1.17 Навчання водінню організовується і проводиться відповідно до цього Курсу водіння і Програми бойової підготовки з урахуванням ситуацій застосування військових частин та підрозділів Збройних Сил України.

1.18 Під час планування бойової підготовки командири військових частин, з'єднань, начальники військових навчальних закладів зобов'язані:

визначити терміни відпрацювання вправ Курсу водіння зі всіма категоріями тих, хто навчається, і підрозділами (додатки 11, 12);

встановити порядок проведення показових й інструкторсько-методичних занять та надання допомоги командирам підрозділів щодо впровадження передових методів навчання;

розробити графіки користування навчальними об'єктами та заходи безпеки під час навчання водінню (заходи безпеки розробляються відповідно до додатка 1).

1.19 Навчання водінню планується і проводиться з урахуванням таких положень:

У військових навчальних закладах, навчальних військових частинах і підрозділах:

вивчення загальної будови, правил руху та основних правил експлуатації машин проводиться до початку занять з водіння. У подальшому вивчення будови машин і навчання водінню проводиться паралельно;

відпрацювання підготовчих вправ повинно проводитися в послідовності, викладеній у Курсі водіння;

для виконання вправ з водіння повинна виділятися техніка (для ЗСУ, БМ, СПУ без радіоелектронної апаратури) з розрахунку одна машина на двох-трьох тих, хто навчається;

машини до занять готує та виводить на ділянку водіння і подає керівнику заняття офіцер або прапорщик підрозділу забезпечення навчального процесу, а після водіння він же повертає машини в

парк. Обслуговування машин проводиться після водіння із залученням особового складу, який навчався на заняттях;

заняття з водіння з курсантами механіками-водіями повинні проводитися не менше одного разу на тиждень, а з іншими категоріями тих, хто навчається, – рівномірно протягом усього періоду навчання;

В навчальних військових частинах заняття організовується і проводиться в складі навчального взводу під керівництвом командира взводу, роти, на навчальних місцях навчають командири взводів, відділень, інструктори з водіння і начальники тренажерів;

у машині під час виконання вправи знаходяться той, хто навчається та інструктор з водіння, а під час виконання навчальної вправи під час випробувань на присвоєння класної кваліфікації тільки той, хто навчається;

вправи, які передбачено виконувати вдень і вночі, спочатку виконуються вдень, а потім вночі.

У військових частинах і підрозділах:

навчальні вправи відпрацьовуються в послідовності, викладеній у Курсі водіння. Терміни їх виконання пов'язуються з відпрацюванням тем з тактичної, вогневої та інших предметів навчання з таким розрахунком, щоб заняття з водіння йшли попереду відповідної тематики цих предметів;

водіння проводиться на техніці, як правило, навчально-бойової групи (ЗСУ, БМ з підвищеною витратою моторесурсів);

заняття з водіння з механіками-водіями повинні проводитися не менше трьох разів на місяць (у тому числі на тактичних навчаннях);

під час виконання навчальних вправ у машині знаходиться штатний екіпаж. Якщо є некомплект членів екіпажу, допускається наявність екіпажу в скороченому складі, але не менше двох осіб – командира машини і штатного механіка-водія (водія). Під час виконання навчальної вправи №1 у машині повинен знаходитися один механік-водій;

вправа з водіння повинна виконуватися і в протигазах (протягом циклу навчання кожний підрозділ виконує одну із вправ в протигазах);

для виконання вправ з водіння повинна виділятися техніка із розрахунку одна машина на трьох-чотирьох тих, хто навчається;

заняття організовуються і проводяться у складі роти під керівництвом командира роти; під час виконання навчальних вправ № 3, 5 заняття проводяться під керівництвом командира батальйону або офіцера, призначеного командиром військової частини. Якщо навчальна вправа № 3 проводиться у складі батальйону, то його керівником повинен бути командир військової частини або його заступник.

У військових частинах ОСО заняття проводяться під керівництвом командира батальйону або його заступника в масштабі батальйону.

У військових навчальних закладах заняття організовуються і проводяться під керівництвом викладача.

На заняттях з практичного водіння ті, хто навчається, повинні бути в спецодязі і з протигазами.

1.20 Підготовка та організація занять з водіння включає: підготовку керівника заняття;

підготовку керівників занять на навчальних місцях;

вибір і підготовку маршруту (ділянки) водіння та навчальних місць;

визначення необхідної кількості машин для водіння, сил і засобів для очеплення, регулювання, технічного і медичного забезпечення заняття; підготовку особового складу і техніки до заняття.

Для забезпечення заняття з водіння наказом по військовій частині (з'єднанню) призначається керівник заняття, черговий лікар (фельдшер), особовий склад для обслуговування, а також виділяється черговий автомобіль, санітарна машина і ремонтно-евакуаційні засоби.

1.21 Підготовка керівників занять проводиться на навчально-методичних зборах, інструкторсько-методичних заняттях і на

інструктажі перед проведенням занять. Готовність їх перевіряється під час затвердження плану занять.

Керівник заняття з водіння відповідає за його організацію, матеріальне забезпечення (порядок на ділянці водіння) і дотримання заходів безпеки.

Він зобов'язаний:

за 2-3 дні до водіння уточнити місце проведення заняття, розробити і подати на затвердження план його проведення, організувати підготовку маршруту (ділянки) водіння і навчальних місць відповідно до змісту вправи;

перед початком заняття особисто перевірити готовність маршруту (ділянки), навчальних місць та матеріальної частини;

інструктувати особовий склад, який виділений для забезпечення заняття, і контролювати виконання ним своїх обов'язків;

під час заняття вести облік виконання вправи, слідкувати за дотриманням встановленого порядку і заходів безпеки;

після закінчення заняття підбити підсумок і зробити запис про його проведення в журналі обліку виконання вправ на танкодромі (додаток 6), організувати обслуговування машин, поновлення маршруту, перешкод і навчальних місць, на яких проводилося заняття.

1.22 Для забезпечення керівництва і контролю за якістю водіння в розпорядження керівника заняття виділяються засоби зв'язку, секундоміри, а в разі необхідності – додатковий транспорт та особовий склад.

Облік результатів практичного водіння машин військовослужбовцями ведеться у відомості (додаток 7), а стажу водіння машини – у картці (додаток 8). Картка обліку стажу практичного водіння зберігається в підрозділі. У випадку переведення військовослужбовця в іншу частину (підрозділ) картка передається разом із ним.

1.23 Ремонтно-евакуаційні сили і засоби, що виділені на заняття, за вказівкою керівника заняття повинні надати допомогу

тим, хто навчається, в усуненні несправностей, що виникають в машинах, та евакуації машин, що застрягли.

Черговий лікар (фельдшер) повинен мати необхідний набір медикаментів і перев'язувальних засобів і в разі необхідності надавати медичну допомогу.

1.24 Якщо одночасно проводяться заняття на танкодромі з кількома підрозділами, один з керівників занять призначається старшим.

В його розпорядження виділяються сили і засоби для організації загального оточення, технічного та медичного забезпечення.

На допомогу керівникові занять призначається черговий танкодрому, який відповідає за підтримання порядку на танкодромі, дотримання заходів безпеки.

Черговий танкодрому зобов'язаний:

знати загальну схему танкодрому, правила користування ним і вимоги щодо заходів безпеки під час водіння;

знати, який підрозділ навчається на кожній ділянці і яку вправу виконує; виставити очеплення і контролювати виконання ним своїх обов'язків; слідкувати за виконанням встановленого порядку і заходів безпеки на танкодромі особовим складом, що знаходиться на танкодромі.

1.25 Ті, хто навчається, на заняттях з водіння зобов'язані:

знати і виконувати порядок, встановлений на танкодромі;

дотримуватися заходів безпеки під час водіння машин і на навчальних місцях;

виконувати вказівки інструктора з водіння (командира машини);

починати рух тільки за командою керівника (інструктора) і рухатися за маршрутом вправи, що виконується;

об'їжджати машини, що зупинилися на маршруті, і рухатися заднім ходом тільки за дозволом керівника заняття (інструктора);

у випадку вимушеної зупинки на маршруті негайно доповісти по радіо керівникові заняття про причину зупинки і місцезнаходження машини;

здійснювати посадку і вихід з машини на вихідній лінії за командою керівника заняття;

дбайливо ставитися до навчального майна;

після закінчення водіння доповісти керівникові заняття про результати виконання вправи і технічний стан машини.

1.26 Навчання водінню на тактичних заняттях і навчаннях, під час стрільб та інших виходів машин в експлуатацію має за мету вдосконалювати навички механіків-водіїв у вирішенні завдань в складі екіпажів, підрозділів і військових частин.

Військовослужбовці, що не мають посвідчення механіка-водія, можуть допускатися до керування машиною тільки в умовах, що забезпечують безпеку руху, і за наявності у складі екіпажу штатного механіка-водія або інструктора.

1.27 Навчально-матеріальна база з водіння повинна мати:

тренажерний комплекс для вивчення основ руху і правил водіння з використанням комплексу програмованого навчання, класу тренажерів типу ТР і класу динамічних кінотренажерів ТТВ;

танкодром, обладнаний відповідно до цього Курсу водіння та вимог керівних документів;

бойові машини, на яких ті, хто навчається, отримують практику водіння. Вказівки щодо обладнання танкодрому і порядку користування ним викладено в додатках 3, 4.

Навчання водінню проводиться на тих типах машин, на яких ті, хто навчається, проходять або будуть проходити службу.
Несправні і неукомплектовані машини виводити на заняття не дозволяється.

Методика навчання

1.28 Основною вимогою навчання є прищеплення особовому складу практичних навичок умілого водіння машин в різних умовах місцевості та обстановки.

Відпрацювання будь-якого прийому водіння складається із попереднього вивчення правил його виконання, можливих помилок і способів їх запобігання, із зразкового показу і тренування на

тренажерах спочатку в сповільненому темпі, а потім у швидкому, доводячи до автоматизму його виконання.

До практичного водіння той, хто навчається, допускається після теоретичного вивчення основ руху і правил водіння та відпрацювання встановленої послідовності дій для виконання вивченого прийому в цілому.

1.29 Кожна вправа Курсу водіння відпрацьовується в такій послідовності: вивчення змісту вправи, основ руху і правил водіння в обсязі вправи; тренування в діях механізмами управління на тренажерах;

тренування у виконанні нормативів даного курсу; практичне водіння машин.

1.30 Для навчання водінню в навчальних частинах використовуються тренажери, навчання на яких починається після вивчення органів управління бойової машини. Тренажери використовуються централізовано в масштабі частини. Навчально-тренувальні засоби повинні забезпечувати одночасне проведення занять у складі навчального взводу.

З метою максимального використання можливостей тренажерів у процесі навчання водінню машин у частині складається графік їх завантаження з урахуванням організації занять у планові години, години самопідготовки, а також графік проведення технічного обслуговування у встановлені терміни.

Навчання на тренажерах організовує командир підрозділу. Він і є керівником навчального місця на кінотренажерах.

Під час відпрацювання першої та другої підготовчих вправ бокова стінка кабіни кінотренажера повинна бути знята. Інструктор тренажера знаходиться поруч із тим, хто навчається, і показує прийоми управління машиною.

Шляхом відпрацювання прийомів управління за елементами інструктор добивається від тих, хто навчається, вірного та впевненого їх виконання, після чого дає вказівки на виконання всіх дій у комплексі.

Під час відпрацювання вправ на тренажерах з використанням фільмів інструктор спостерігає за зображенням місцевості на

екрані, контролює дії того, хто навчається, і відповідно до знятого рельєфу місцевості вводить з пульта керування відповідні параметри опору руху, а також створює аварійні ситуації (перегрівання двигуна, падіння тиску масла та ін.).

На всіх етапах тренажерної підготовки тим, хто навчається, прищеплюються навички спостереження за показаннями контрольно-вимірювальних приладів та вибору правильних режимів руху. Після закінчення тренування з кожною зміною керівник проводить розбір дій і характерних помилок, які були допущені тими, хто навчається, і оголошує оцінки за виконання вправи.

Оцінка за виконання вправи на кінотренажерах виставляється згідно зі ст. 2.15 цього Курсу водіння.

Облік результатів виконання вправ на тренажерах за підрозділ ведеться в журналі обліку роботи на тренажерах (додаток 9).

1.31 Перехід до навчання водінню на машинах допускається тільки після засвоєння прийомів управління на тренажерах. Практичне виконання вправ починається з навчання техніці водіння за окремими елементами (з подолання окремих перешкод, обмежених проходів та ін.). Після цього вправа виконується в цілому.

1.32 Заняття з практичного водіння проводяться в такій послідовності: постановка завдань;

огляд маршруту (якщо це потрібно);

показ техніки подолання найбільш складних перешкод або виконання вправи в цілому (якщо це потрібно);

навчання на навчальних місцях (практичне виконання вправи є основним навчальним місцем);

розбір заняття.

1.33 Під час постановки завдань повинні бути вказані: тема та навчальна мета заняття;

навчальний час, відведений на заняття;

середня витрата моторесурсів на кожного того, хто навчається;

організація і порядок проведення заняття (назва навчальних місць, їх керівники, склад і порядок переходу змін; у першу зміну

рекомендується призначати найбільш підготовлених з тих, хто навчається);

маршрут і порядок руху машин;

оціночні показники і нормативи швидкості;

характерні помилки, які можуть допустити ті, хто навчаються, під час виконання вправи, і способи їх попередження;
заходи безпеки.

1.34 Відпрацювання вправ на основному навчальному місці починається з контрольного огляду машини в обсязі, що виконується перед виходом. Надалі чергові зміни перевіряють стан озброєння, ходової частини, відсутність течі із систем двигуна та агрегатів трансмісії, кріплення ЗП, лючків і пробок. При цьому озброєння оглядається тільки під час виконання навчальних вправ № 2, 3. Після цього ті, хто навчаються (взвод, рота, батальйон), або той, хто навчається, та інструктор (командир відділення, взводу) вишиковуються попереду машини, за командою керівника займають свої місця в машині і починають рух.

1.35 Якщо в ході відпрацювання вправи в навчальних частинах (військових навчальних закладах) допущено грубу помилку, то керівник заняття або інструктор, що знаходиться в машині, наказує тому, хто навчається, зупинитися, робить розбір, після чого повторює дії щодо усунення допущеної помилки. Якщо є необхідність, то той, хто навчається, проходить додаткове тренування на тренажерах, після чого повторює заїзд по всьому маршруту. Оцінка за водіння виводиться за результатами останнього заїзду, про що робиться запис у відомості обліку результатів водіння.

У військових частинах та підрозділах розбір водіння з тими, хто навчається, проводиться після повернення на вихідну лінію з аналізом їх дій.

Про виконання вправи (з урахуванням зауважень інструктора) і технічний стан машини той, хто навчається, доповідає керівникові заняття. Наприклад: "Товаришу майор, рядовий Степаненко виконував навчальну вправу №1, пройшов п'ять кілометрів, усі перешкоди подолав, машина технічно справна, температура

охолоджувальної рідини дев'яносто градусів, масла – вісімдесят, тиск масла п'ять". Якщо вправа виконувалася в складі екіпажу (розрахунку) або підрозділу, про результати його виконання доповідає командир. Після доповіді керівник заняття проводить короткий розбір дій тих, хто навчається (підрозділу).

Інструктор доповідає керівнику заняття про результати водіння і свої зауваження в кінці навчання зміни або в кінці заняття перед розбором. Якщо контроль за якістю виконання вправи здійснюється за допомогою технічних засобів або контролерів (біля перешкод або інших об'єктів) на маршруті, то результати водіння подаються на пульт керівника (доповідаються контролерами телефонним або іншим зв'язком) після проходжень об'єктів, які контролюються (перешкод, загороджень та ін.).

На інших навчальних місцях методика відпрацювання навчальних питань визначається керівником заняття.

Під час виконання вправи з водіння ті, хто навчаються, замінюються по мірі повернення окремих машин на вихідну лінію (не чекаючи прибуття з маршруту всіх тих, хто навчається, даної зміни), а на інших навчальних місцях вони замінюються відповідно до розрахунку часу.

Після закінчення заняття керівник проводить розбір, на якому оголошує оцінки кожному, хто навчається, відмічає позитивні сторони і недоліки в підготовці особового складу, виявлені на водінні, а також вказує, на що потрібно звернути увагу на наступному занятті з водіння.

Результати водіння кожного, хто навчається, заносять в картку обліку стажу практичного водіння машини (додаток 8).

1.36 Вночі вправа виконується з приладами нічного бачення (ТВН) або із світломаскувальними пристроями в режимі часткового або повного затемнення.

Режими світломаскування визначаються командиром частини з таким розрахунком, щоб у ході виконання вправ ті, хто навчаються, засвоювали водіння послідовно із різними режимами. Під час перевірок (інспектування) військ режим світломаскування визначає той, хто перевіряє (інспектує).

Для спостереження за місцем знаходження машини вдень на ній (на башті або інших зручних місцях) встановлюється номерний знак, а вночі світловий знак (ліхтарик) із позначенням порядкового номера машини (додаток 3) і вмикаються габаритні ліхтарі.

1.37 Навчання водінню вбрід, під водою і на плаву організується та проводиться відповідно до Порадника з подолання водних перешкод танками, БМП, БТР* .

1.38 Під час виконання вправ Курсу водіння кришки люків та двері на машинах повинні бути зачинені. Під час виконання навчальної вправи № 3 на машинах командирів батальйону і рот дозволяється тримати люк (двері) відчиненими. Положення кришок люків під час виконання підготовчих вправ в навчальних частинах (військових навчальних закладах), якщо в машині знаходиться командир відділення або інспектор, визначається керівником заняття залежно від характеру вправи та умов безпеки руху.

Озброєння повинно бути у положенні "по-похідному", а під час виконання навчальних вправ № 2 і 3 на ділянці руху по орієнтирах переводиться в положення "по-бойовому". Під час виконання вправ, коли можливо втикання гармати в ґрунт, за рішенням керівника заняття башти розвертаються гарматою назад.

Зміст

Розділ перший ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ	3
Загальні положення	3
Призначення і порядок відпрацювання вправ з водіння	3
Організація навчання	7
Методика навчання	12
Розділ другий ОЦІНКА ВОДІННЯ	18
Розділ третій ВПРАВИ ДЛЯ НАВЧАЛЬНИХ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН І ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН І ПІДРОЗДІЛІВ НА ГУСЕНИЧНІЙ ТЕХНІЦІ ТА КОЛІСНИХ БРОНЕТРАНСПОРТЕРАХ	39
Підготовча вправа № 1 * "Основи водіння"	39
Підготовча вправа № 2 "Техніка подолання природних перешкод"	44
Підготовча вправа № 3 "Водіння по обмежених проходах"	49
Навчальна вправа № 1 Водіння у складних умовах місцевості	53
Навчальна вправа № 2 "Водіння у складі взводу"	60
Навчальна вправа № 3 "Водіння у складі роти, батальйону"	65
Навчальна вправа № 4 "Водіння по дорогах і в населених пунктах"	77
Навчальна вправа № 5 "Подолання водних перешкод"	80

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

КУРС ВОДІННЯ БОЙОВИХ МАШИН ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ (КВБМ-08)

Підписано до друку 23.01.2023 р. Формат 60х84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,15. Тираж 100 прим.

ТОВ Видавничий дім «СКІФ»
тел (044) 581-21-38

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 581 від 03.08.2001 р.

Книги, які можуть вас зацікавити

Дії механізованого відділення при озброєнні бойової машини піхоти БМП-2

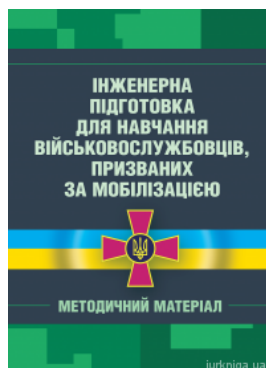
Методичні рекомендації "Контрзасади дії" (за досвідом проведення ООС (раніше АТО))

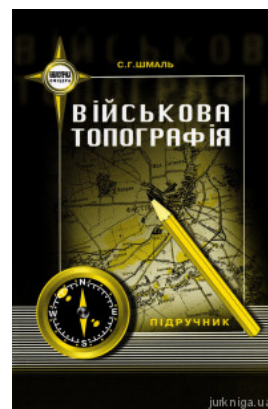
Порядок застосування протитанкового гранатомету ближньої дії 84-мм "CARL GUSTAV"

Міномет калібру 60-мм "МП-60". Настава щодо експлуатування

Інженерна підготовка для навчання військовослужбовців, призваних за мобілізацією (загальновійськова підготовка у навчальних центрах, військових...)

Військова топографія. Підручник

Перейти до галузі права
Військове право

Перейти на сайт →